

178

458

1928 K 944

8, 14

D. SALOMO CONSTANTINVS
TITIVS

16

FACVLTATIS MEDICAE VITEBERGENSIS

H. T.

DECANVS

ACTVM INAUGVRALEM

A. D. 17. DECEMBERIS 1798

PVBLICE HABENDVM

INDICIT

DE RENVM VITIIS

COMMENT. II.

*Aneurysmatis arteriae renalis sinistrae,
exemplum.*

D. SALOMO CONSTANTINVS

TITVS

PHILOSOPHVS ET MATHEMATICVS

DE BELGII

ACTA IN VNIuersitate

BRUXELLARVM

PHILOSOPHICA

DE BELGII

PHILOSOPHICA

In prima de vitis renum commentatione, renis sinistri in iuvene deficientis exemplum proposui. Aliud iam vitium renum, vel potius vasorum renalium, secundum obseruationem, in sectione pathologica corporis muliebris a me factam, adiciam. Qui quidem casus anatomico pathologicus, mihi alicuius omnino momenti esse videtur, cum paucissima modo de aneurysmatibus arteriarum renalium existent exempla. Haec enim vasa per peculiarem structuram ab eiusmodi morbosa dilatatione quodammodo sunt munita. Ex anatomia enim satis constat, arterias, quae dicuntur, emulgentes, robore tunicarum forte inter omnes eminere. Quod enim de omnibus fere vasis arteriosis valet, crassitiem tunicarum ratione inuersa cum diametro teneri; nec ad cerebri, nec ad renalium arteriarum membranas, accommodari debet. Quo gracilior arteria, eo crassiores ipsi sunt tunicae. Aorta ergo pro amplitudine minimas habet tunicas, vt accedente fortiore sanguinis affluentis impetu, in eadem longe facilius oriantur aneurysmata, quam in eiusdem ramis remotioribus. In arteria contra renali membranae, cum lumine vasis comparatae, duplo crassiores sunt, atque firmitate reliquos ramos ex aorta immediate prodeuntes, superant. Primum ergo crassiores tunicae eiusmodi dilatationem morbosam impediunt. Porro breuitas arteriarum renalium, quae recta via et paruo itinere, statim in renes inferuntur; atque angulus rectus, vel summe acutus, quo haec arteria, inprimis in latere sinistro, ex aorta in vicinis corporis vertebrae lumbalis primae, oritur, huic consilio prospicit. Vtroque mechanismo, sanguis celeri, nec impedito cursu, ex aorta renes intrat, nec per crebros tortuososque fluxus, quibus sanguinis cursus lentescit, nec villo alio impedimento, quod dilatationi tunicarum ansam praebere possit, retinetur. Ipsae anomaliae in arteriarum renalium diramationibus, quibus duo, tres, interdum quatuor rami minores ad vnum eundemque renem tendunt, sanguinis leuant affluxum. Occasionales quoque causae, externe accedentes, quibus aneurysmata extremitatum, vel arteriarum, quae superficiei

corporis externae propiores sunt, producuntur, renes raro afficiunt. Licet tamen nec praedisponentes nec occasionales causae huic vitio organico in renibus fauere videantur, exempla tamen aliqua exstant, meamque quam habui, obseruationem, statim subiungam.

Matrona lustum decimum aetatis suae fere emensa, inde a decem ultra annis, fortem arteriarum in superiori lumborum sinistri lateris regione, pulsationem fuerat perpetua. Qui vehementiores arteriae ictus nec dolore, nec alia ratione molestias aegrotae creauerunt, ipsam modo de tristi huius mali exitu anxiam reddentes. Per plures annos ea incommoda, quae dilatationes vasorum maiorum, sub motu corporis fortiore, vel sanguinis orgasmo, comitari solent, constanter tulit. Interdum modo, impedimentis imi ventris, vel aliis causis accedentibus, quas nec strictissima diacta plane vitare valemus, pulsus arteriae dilatatae eum in modum augebantur, vt ipso tactu externe perciperentur. Ne tunc quidem vlla pulsus in aliis partibus mutatio, obseruata fuit, nec animi deliquia, aortae aneurysmatibus familiaria, accesserunt. Post aliquot demum annos symptoma prodiit, quod de morbo in viscerum, lotii se- et excretioni destinatorum officina, imprimis in renibus haerente, nos reddidit certiores. Vrina rubra, mox lucidius, mox obscurius tincla, aegrotae mouit attentionem. Lotium vero rubrum vitro collectum, tum vrinam, sanguine modo tinclam, tum sanguinem ipsum, maiori feri quantitate dilutum, obrulit. Quod enim miclus cruenti, ex renibus profluentis, signum afferunt pathologi, hic optime obseruabatur. Nunquam sanguis vere grumofus in fundo vasis subsedit, sed aliqualis modo pars paullo grauior, successiue basin vitri petiit, vt pars leuior et aquosa in superiori vasis regione, lucidior euaderet. Vltimo aetatis anno haematuria longe frequentior, vires subinde debilitauit, vt cum febricula irregularis, hyeme vergente irruisset, aegrotam veris initio prosterneret. In omni huius febriculae decursu, praecipue dolor in regione lumborum, per inferiorem dorfi partem serpens, constans fere, notandus fuit, qui nec internis, nec externis remediis compescendus, aegrotae molestissimus erat. Proxima tamen mortis causa minime in hoc renum vitio quaerenda,

sed dispositioni serophulofae, qua nobile pulmonum viscus affectum fuerat, tribuenda est. Tussis sicca, brevis, frequens, fomitem morbosum in pulmonibus haerentem, aperte prodidit, quin sputa tenaciora, abundanter secreta eiecit, diagnosin confirmarunt.

Accuratius corporis thortui examen, mariti, pro eo, quo ad augendas disciplinas tenetur fervore, consensu, institutum, dubia medicorum de natura huius vitii iudicia, firmavit. His ergo, quae non proxime ad hoc renum vitium illustrandum faciunt, relictis, notamus modo, sinistram arteriam renalem ita fuisse dilatam, ut quatuor fere naturali amplior, mox in oculos incurreret. Vltior quoque huius arteriae in substantia renum distributio, ordinem tenuit consuetum, ut in tres ramos maiores abiret, inter quos medius praecipue amplitudine excelluit. Ren ipse flaccidus, papillulae vero laxiores erant. Scrophulofae denique dispositionis effectus in abdominis pelvisque visceribus, erant conspicui, quo indurationes praecipue referendae sunt.

Similia aneurysmatum renalium exempla inquirens, duo modo, quos DANIEL NEBELIVS in Ephemeridibus Naturae Curiosorum Cent. IX. obs. 59. (Augustae Vindel. 1722. pag. 142 sq.) proposuit, reperi. Quorum quidem prius vix attentione dignum est, cum eiusdem expositio manca admodum sit, nec verum aneurysma subsuisse videatur. Post resectum testiculum dextrum in viro triginta aliquot annorum, dolor in dextra lumborum regione, iuxta ductum vasorum spermaticorum, oboritur, qui per duos fere annos, sensu ardoris et pulsationis aucto, totum crus dextrum occupavit, tumorem ibidem effecit oedematofum, quibus tandem mors subsequitur. In sectione, renem dextrum putridum vidit, cui, ut et vicinis lumborum partibus adhaesit aneurysma proximae arteriae magnae, quod ex tenacibus et rubicundis membranis hic illic corruptis, et coagulato serosoque sanguine repletis, constans, decem circiter librarum pondus aequavit. Maioris momenti alterum est exemplum, quod ipse Auctor a. 1717. in sectione corporis amici, atque medici practici haud ignoti, observavit. Ante

quatuor annos aegrotus in sinistram dorsi latus, equitando de lapsus, dolorem statim sensit, qui sensum cum pulsatione continua in loco affecto coniunctus, augebatur praeter externas inflammationis notas intumuit, donec subitaneo et vehementi dolore in loco tumente suborto, repente aegrotus moreretur. Aneurysma in latere caui abdominalis sinistro repertum, caput triennis infantis magnitudine quodammodo referens, in tumore concauo, e membranis distincto, coagulatoque sanguine repleto, haesit ren sinister flaccidus et putridus. In ipso aneurysmate foramen duorum digitorum, cuius rupturac, subitanea sanguinis euacuatio, et mors repentina, tribuenda est.

Quas hucusque proposuimus obseruationes, diligentiores sanerentur discussionem, quam occasione, hac ipsa hebdomade instanti, seruamus, et iam quo nos officium vocat, properamus. Beneuolentia enim Lectorum concilianda est.

VIRO PRAENOBILISSIMO
CAROLO AVGVSTO FLEMMING

DRESDENSI

MEDICINAE CANDIDATO;

quo consilio Ipsum, vitam suam domesticam, scholasticam et academicam hucusque gestam, enarrantem, iam publice inducimus.

Natus sum Dresdae d. 17. Decembr. anni aerae christianae 1775. Patre, IOANNE SAMVELE GOTTLIEB FLEMMING, munere Sacerdotis Koetzschenbrodae prope Dresdam, fungente; Matre, IOANNA FRIDERICA, filia b. RASCHIGII, Concionatoris Aulici Dresdenfis, nec non Assessoris Consistorii Supremi ecclesiastici, cuius aui mortem inde ab aliquot annis lugeo. Vtrumque vero Parentem, diuini numinis beneficio, mihi fratribusque superstitem adhuc esse, vehementer laetor. Prima et christianae religionis, et humeriorum literarum fundamenta, in accibus Parentum posui, Virosque Reuerendos, VOGELIVM, BOETTGERVM, RICHTERVM, tunc temporis Ministerii ecclesiastici Candidatos, habui Praeceptores. Horum

Parentum curae et amori debeo, ut, elementis literarum imbutus, anno 1791. Praeceptoribus Scholae Crucianae, quae Dresdae floret, in disciplinam traditus, ibi per tres integros annos Magistris b. OLPIO et BEUTLERO, usus sum. Grata mente beneficia repeto, quae his diuiniuris debeo, inprimis hic praeclaris, insignibusque benevolentiae ac fauoris documentis, me ornauit, quorum memoriam nunquam oblivioni tradam. Sic ad altiora studia praeparatus a. 1794. Lipsiam adii, et a Magnif. ECCIO, Academiae fasces tunc temporis gerente, ciuibus academicis adscriptus sum, ab eo inde tempore scholas Virorum Experientissimorum, Excellentissimorum, Praeceptorum praestantissimorum, frequentavi: philosophicas PLATNERI et CAESARIS; physicas HINDENBURGII. BECCIO porro scriptores classicos interpretanti operam dedi, HAASIO omnem Anatomiam debeo; Botanicen vero HEDWIGIO; ESCHENBACHIVM Chemiae theoreticae et applicatae, nec non Pharmaciae praecepta exponentem, audiui, eundemque in arte formulas medicas concinnandi, secutus sum. Physiologiam a PLATNERO et HEBENSTREITIO didici. Praelectionibus pathologicis LUDWIGII interfui. Inprimis summis laudibus extollere debeo HEBENSTREITII in me merita, cuius dexterrima institutio in Physiologia, Psychologia, Therapia generali, ut et in speciali, et in aliis rebus ad artem salutarem pertinentibus, publice praedicanda est. Laudandus mihi quoque est KOCHIVS, qui materiam medicam mihi explicauit; RICHTERO denique artis obstetriciae Praeceptore usus sum. Anno 1796. Dresdam profectus, per totum semestre hybernium duce HEDENO, tunc temporis Theatri anatomici Profectore, cadaueribus concinne secandis, operam dedi; HAENELII acroasibus de Anatomia, DEMIANI de Therapia speciali, TITII de Materia medica interfui. His omnibus Praeceptoribus pro institutione fidelissima, mihiq; utilissima, aequae ac pro benevolentia in me collata, gratias ago habeoque maximas, omnesque quousque viam, gratissimo animo colam. Ita instructus Vitebergam me contuli, a Magnif. FREYBERGIO inter ciues academicos receptus sum, et per aliquod tempus

ibidem commoratus, profectuum meorum in arte medica rationem reddidi in examine coram Ordine Medicorum gratiofo, quo peracto in numerum Candidatorum Medicinæ receptus, iam in eo sum, ut in eadem Academia summos in arte medica honores, rite obtineam.

In examine ergo, quod a. d. 12. Septembris h. a. non sine laude in Ordinis Nostri confelfu fultinuit, iis, et humaniorum litterarum et artis medicæ cognitionibus, Iplum instructum esse, læti perspeximus, ut lubenter veniam summos honores capiendi, concederemus. Elegit vero Sibi diem crastinum Lunæ, d. 17. Decembris, quo, ipfo die natali vicesimo quarto, Dissertationem: *de Inoculatione variolarum epidemico contagio varioloso longe præferenda*, proprio Marte elaboratam, contra aduersarios publice defendet. Ad splendorem huius diei augendum, **RECTOREM ACADEMIAE MAGNIFICVM, ILLVSTRISSIMOS COMITES, VTRIVSQVE REIPUBLICAE PROCERES GRAVISSIMOS, COMMILITONES GENEROSISSIMOS, ORNATISSIMOS,** solenni ritu publice inuitatos cupimus.

P. P. Dom. Aduentus Christi tertiâ 1798.

VITEBERGAE

LITERIS TZSCHIEDRICHII.

Wittenberg, Diss., Ergbd. 8, 1797-1801

ULB Halle 3
002 102 226

vd18

7
170-200
Sb.

458

1928 K 944

8, 14

D. SALOMO CONSTANTINVS
TITIVS

16

FACVLTATIS MEDICAE VITEBERGENSIS

H. T.

DECANVS

ACTVM INAUGVRALEM

A. D. 17. DECEMBRIS 1798

PVBLICE HABENDVM

INDICIT

DE RENVM VITIIS

COMMENT. II.

*Aneurysmatis arteriae renalis sinistrae,
exemplum.*

